

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084323047280/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

kom og gik, og Egnens Folk, som rejste og kom hjem igen; og de bragte nyt og spurgte nyt.

De fik Omgang med de Folk, Egnen havde. Mest Bai's L'hombre, hvor Fruerne fulgte med hveranden Gang.

Saa var der Hunden og Duerne og Haven. Og forresten var Fru Bai ikke af de bevægelige. Hun fik aldrig saa meget gjort, at Tiden faldt hende lang. Hun var længe om hver enkelt Ting; Bai kaldte hende: „Kommer imorgen“.

Børn fik de jo ikke.

Da Katinkas Moder døde, fik de Arven udbetalt. For ene to Mennesker at være sad de i Velstand og havde alt i Rigelighed.

Bai holdt af at spise godt, og han tog fra Aalborg megen og god Vin. Han lagde sig noget ud, og han gik rundt i sin Magelighed, mens Assistenten gjorde det meste Arbejde. „Løjtnanten“ lagde han kun an uden Døre.

Et Barn havde han oppe i Byen.

— For Satan, sagde han til Kiær, der var Ungkarl . . . man er jo dog gammel Kavallerist . . . Og Pigen var saa kælen som en Spurveunge . . .

Pigen kom til Aalborg efter Skaden. Barnet blev oppe i Landsbyen, hvor det var i Pleje.

Saadan gik Tiden.

Læse som før, da hun var ung Pige, gjorde Katinka ikke mer. Bøgerne var jo dog det bare Digt.

I sin Sekretær havde Fru Bai en stor Papæske med mange visne Blomster, Smaabaand og Florsdikkedarer med Deviser af Guldpapirsbogstaver. Det var hendes gamle Kotillonserindringer fra Klubben og „sidste Abonnement“ i Pavillonen, naar der blev danset.

Det tog hun altsammen ofte frem om Vinteraftner og ordnede det om igen og søgte at mindes, hvem der havde givet hende det og hvem det.

Hun fandt det ud altsammen, og hun skrev Herrens Navn bag paa hver Kotillonsorden.